

situationer, og hvad er det for tænkte grupperinger, man har i tankerne?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg er glad for, at vi kan diskutere det yderligere under udvalgsarbejdet, for vi er jo i en situation, hvor vi er nødt til at tage højde for det utænkkelige.

Jeg kan sagtens forstå hr. Per Kaalund, og jeg er fuldstændig enig i den fremlæggelse, som hr. Per Kaalund kommer med, altså hvilke midler forsvarsministeren kan benytte. Men det er jo vigtigt, at man, hvis vi kommer i en situation, hvor der er personer i det danske forsvar, som ville kunne underløbe forswarets virke, har en mulighed for at kunne håndtere situationen. Der er det, vi skal tænke os grundigt om. Er det hensigtsmæssigt at tage det magtmiddel fra forsvarsministeren? Derfor glæder jeg mig til den debat, vi får om det, for jeg tror, det er vigtigt, at vi tænker os meget grundigt om, inden vi beslutter os for at fjerne den paragraf.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Hvis endelig problemstillingen måtte opstå, vil jeg gætte på, at der er langt flere metoder og midler, man vil kunne anvende for at tilvejebringe den situation, som man gerne så, frem for at forbyde medlemskab af givne politiske partier eller forsamlinger.

Formanden:

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Lad det være sagt med det samme: For den, der ikke er jurist eller officer, er dette stof temmelig vanskeligt at orientere sig i på en studs, endsige at overskue. Ingen kan være i tvivl om, at det befatter sig med væsentlige og nødvendige emner, men dermed er ikke sagt, at disse emner åbner sig for den læsende ved det første øjekast.

Jeg føler trang til at begynde min beskæftigelse med disse forslag til militær straffelov, militær retsplejelov og militær disciplinarlov med at stille det enfoldige spørgsmål: Hvorfor skal man have en særlig militær straffelov? Hvorfor kan man ikke bruge den borgerlige straffelov?

Svaret er naturligvis, at der er en afgørende forskel på det militære og borgerlige eller civile liv. Og spørger man videre i al enfoldighed,

hvad forskellen er, så er svaret jo, at det er forskellen på krig og fred.

Den militære straffelov er nødvendig, fordi der er noget, som hedder en hær, og der er igen noget, der hedder en hær, fordi der i den menneskelige tilværelse findes noget, der hedder krig. I krig gælder og skal der gælde andre regler end i fred. I den militære tilværelse gælder og skal der gælde andre regler end i den civile tilværelse, derfor en militær straffelov.

Kl. 16.40

De krav, der stilles her, skal være strenge og kompromisløse, fordi krigens verden er en hård og streng verden. Derfor er grundkravet i den militære straffelov kravet om lydighed. En soldat skal som sin første pligt adlyde sin overordnede befaling, og ikke tilfældigt er netop begrebet pligt kædet sammen med begrebet lydighed i en militær straffelov. Der skal holdes mands-tugt. Der skal være orden og disciplin, hvis en hær for det første skal kunne kæmpe, og hvis der for det andet skal kunne holdes orden på de kæmpende i det vilde kaos, som en krig er.

Dette er et militærstraffelovskaraktistikon. I det civile liv er grundordet jo blevet rettighed. I den militære straffelov hedder det ikke rettigheder, men pligt og lydighed. Sådan er grundforholdet imellem den civile og militære tilværelse, og begge parter skal naturligvis vedkende sig den afgørende forskel med frimodighed og som en selvfølge.

Men sådan er det jo ikke, slet ikke i et lille, fredsommeligt land som Danmark, hvis historie ikke vidner om militære triumfer, men mest om det modsatte. Derfor er den militære etat i Danmark alt for ofte grebet af en ydmyghed over for det civile liv, som nærmest gør undskyldning for sig selv. Jeg ser for så vidt nedsættelsen i 1999 af den kommission, der har ført til disse lovforslag, som et karakteristisk udtryk for det militære underlegenhedskompleks over for en civil verden, der altid har store idealer om fred og menneskerettigheder og dermed en højere retfærdighed at føre sig frem under.

I Danmark med et radikalt parti, der i 100 år har råbt militarisme, hver gang talen faldt på landets forsvar, kan man ikke undre sig over denne reaktion, selv om den er lige så fatal, som den er ubegrundet. Den militære verden skal ikke skamme sig over sig selv. Dens opgave, at forsvare landet, er den fornemste, der kan tænkes.

En militær straffelov skal også i Danmark være sig selv bekendt og med god samvittighed